

Sygn. akt I CSK 1816/22

POSTANOWIENIE

Dnia 26 maja 2022 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Teresa Bielska-Sobkowicz

w sprawie z powództwa S. T.
przeciwko P. [...] spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w B.
o zapłatę,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 26 maja 2022 r.,
na skutek skargi kasacyjnej pozwanej od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...] z dnia 18 czerwca 2021 r., sygn. akt I AGa [...],

**odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania i
zasądza od pozwanej na rzecz powódki 5400 (pięć tysięcy
czterysta) złotych tytułem zwrotu kosztów postępowania
kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Pozwany P. [...] Sp. Z o.o. w B. wniósł skargę kasacyjną od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...] z dnia 18 czerwca 2021 r., wnosząc o jej przyjęcie do rozpoznania z uwagi na oczywistą zasadność.

Odnosząc się do tego wniosku, Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. Cel wymagania przewidzianego w art. 398⁴ § 2 k.p.c. może być osiągnięty jedynie przez powołanie

i uzasadnienie istnienia przesłanek umożliwiających realizację publicznoprawnych funkcji skargi kasacyjnej. Tylko na tych przesłankach Sąd Najwyższy może oprzeć rozstrzygnięcie o przyjęciu lub odmowie przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania. Dopuszczenie i rozpoznanie skargi kasacyjnej ustrojowo i procesowo jest uzasadnione jedynie w tych sprawach, w których mogą być zrealizowane jej funkcje publicznoprawne. Nie w każdej zatem sprawie, nawet w takiej, w której rozstrzygnięcie oparte jest na błędnej subsumpcji czy wadliwej wykładni prawa, skarga kasacyjna może być przyjęta do rozpoznania. Podkreślenia wymaga, że Sąd Najwyższy nie jest trzecią instancją sądową i nie jest jego rolą korygowanie ewentualnych błędów w zakresie stosowania czy wykładni prawa w każdej indywidualnej sprawie.

Wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania skarżąca oparła na przesłance uregulowanej w art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c. Przesłanka ta nie została spełniona.

Powołanie się na oczywistą zasadność skargi kasacyjnej wymaga wykazania niewątpliwej, widocznej na pierwszy rzut oka, bez konieczności głębszej analizy, sprzeczności orzeczenia z przepisami prawa niepodlegającymi różnej wykładni (por. m. in.: postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 8 marca 2002 r., I PKN 341/01, OSNP 2004, nr 6, poz. 100, z dnia 10 stycznia 2003 r., V CZ 187/02, OSNC 2004, nr 3, poz. 49). Uzasadnienie wniosku o przyjęcie skargi do rozpoznania, pomimo powoływania się na oczywiste wadliwe zastosowanie art. 647¹ § 1, 2 i 5 k.c., w istocie sprowadza się do kwestionowania ustaleń faktycznych, a więc do sfery pozostającej poza kognicją Sądu Najwyższego. Podstawa faktyczna rozstrzygnięcia została ustalona w postępowaniu przez Sądem Okręgowym i przyjęta za własną przez Sąd Apelacyjny. W skardze kasacyjnej nie powołano żadnych przepisów natury procesowej, których naruszenie miałoby prowadzić do błędnych ustaleń faktycznych. Wywody zawarte w uzasadnieniu wniosku o przyjęcie skargi do rozpoznania zawierają w istocie własną ocenę stanu faktycznego i nie pozwalają na uznanie, że rozpoznanie skargi kasacyjnej miałoby nastąpić w interesie publicznym, a nie wyłącznie prywatnym, zatem nie dają podstawy do realizowania przez Sąd Najwyższy jego ustrojowej funkcji.

Wobec powyższego orzeczono jak w sentencji na podstawie art. 398⁹ § 2 k.p.c. O kosztach postępowania kasacyjnego orzeczono na podstawie art. 98 k.p.c.

a.s.